

RELIGIÓ

Més informació sobre l'actualitat religiosa en: <http://www.catalunyareligio.cat>

Òscar Bernaus fa els vots temporals com a caputxí al convent d'Arenys de Mar

“Déu entra per les ferides”

GLÒRIA BARRETE

Barcelona. Servei especial

Jo era un molt *bon vivant*. Vaig viure la vida *a lo grande*, no m'estava de res. Guanyava diners i en gastava molts. Viatges, òpera, concerts, restaurants, menjar bé, trobar-me amb amics, sortir, una vida que jo entenia com a plena". Aquesta és la carta de presentació de l'Òscar Bernaus. Als seus 40 anys, el divendres 3 de febrer va dir un primer sí a la vida religiosa fent els vots temporals com a caputxí al convent d'Arenys de Mar.

Una vida plena que era pura aparença, però que l'Òscar ha descobert després d'un llarg període de discerniment. En plena adolescència es va rebel·lar contra el cristianisme i va abraçar el budisme. "Hi havia coses del cristianisme que no em quadraven", confessa. Fins i tot va muntar un temple budista a les golfes de casa seva, a Castelldefels: "Els pares pensaven que estava boig!". Ja a la universitat, fa algunes visites al monestir de Poblet. Allà decideix donar una oportunitat al cristianisme. "Volia ser seguidor de Jesús". Es capbussa a la pastoral universitària i participa en excés de pregàries, catequisis, xerrades i actes. "Tant d'excés pastoral era una fugida de mi mateix".

Decideix visitar Berlín per dues setmanes. Canvi de plans, s'hi acaba quedant onze anys. Necessitava un lloc on començar de zero, bus-

Òscar Bernaus, amb hàbit fosc, el dia que va fer els vots temporals com a caputxí a Arenys de Mar

car-se la vida i "viure-la". Descobreix l'amor i el desamor, "els amors". També hi troba molta vida cultural, vida nocturna i els plaers. Una feina. I comencen els atacs de pànic. El seu últim any a Leipzig està farcit de feina, congressos, ponències, viatges, "molt estrès, una vida disbauxada, desordenada".

Ha de parar i busca fer recés abans d'anar-se'n de vacances a Menorca, com cada any. Li recomanen el convent d'Arenys de Mar dels caputxins, on hi tenen una hostatgeria. "Va ser un canvi de la nit al dia, una explosió de llum, un Jesús entra a la teva vida". L'Òscar recorda el moment amb emoció contingu-

Òscar confessa que guanyar diners i passar-ho bé, el que entenia com vida plena, era aparença

da. "L'Esperit Sant actua, m'ha conduït fins i tot quan anava més perdut, estava al meu costat, em pensava que estava molt allunyat de Déu i no". Era el 2014.

Confessa que va ser un moment trasbalsador, "d'una joia immensa", de trobament amb Jesús. Com va venir? "Descobreixo una cosa tan maca com la vida dels frares". Reconeix que la mirada de Jesús il·lumina el cor, però afirma que "el cor que veus no és pas bonic, és un cor malalt, ferit, un cor ple d'esclerxes, Déu entra per les esclerxes, per les ferides, entra i les guaireix". Alhora, és conscient que no tot són flors i violes en la opció de vida que ha triat. "Déu a mi m'ha trencat les cadenes, però Sant Pau jo ho deia que molt fàcilment ens tornem a lligar en el món. El món atrau, però les temptacions són dins, no fora".

Ara, després dels primers vots temporals, comença com a caputxí la vida en comunitat. En un lloc on queda desarmat "de totes les màscares". Un lloc on Jesús "pot treballar-me, si m'hi deixo, i això passa pels germans". Després d'anys d'angoixa confessa que és feliç. "Em sento on jo vull estar, i el lloc són els frares, els companys de camí". Jesús els ha aplegat, d'edats, procedències i formació cultural diferents. "Entre nosaltres hi ha Jesús i es deixa trobar, quan tu t'hi avens. És una lluita, un combat, no és fàcil, però és un combat joïós, on espero perdre-hi jo perquè guanyi Jesús". ●

DES DE LA DIÒCESI

Joan-Enric Vives

Per un bon pacte educatiu

Vivim en una societat que anuncia canvis que de ben segur repercutiran també en el sistema educatiu. És en aquest sentit que darrerament, fruit també de la realitat sociopolítica i dels mateixos requeriments de la comunitat educativa, han augmentat les veus que intenten fer palesa la necessitat d'un pacte per l'educació, des del diàleg franc i obert en què hi participin totes les institucions afectades, també les de matricristiana, un pacte que accepti la pluralitat d'opcions i que doni estabilitat duradora al sistema educatiu.

Convé reflexionar, discernir, cercar respostes en el diàleg que apropa, construir entre tots els col·lectius i institucions afectades un entorn legal educatiu que faci possible formar persones ben preparades per al seu servei a la societat i, alhora, persones comprensives, compassives i solidàries. El papa Francesc ho

J.-E. VIVES, arquebisbe d'Urgell

expressa així: "L'educació comporta la tasca de promoure llibertats responsables, que en les cruïlles sàpiguen escollir amb sentit i intel·ligència; persones que comprenguin sense reserves que tenen a les mans la seva vida i la de la seva comunitat i que aquesta llibertat és un do immens" (*L'alegria de l'amor*, 262). El procés educatiu mai no és neutre, comporta sempre una concepció determinada de la persona, de la vida i del món. La pretensió ha de ser educar en virtuts i en valors per al bé, per a ajudar que la persona esdevingui bona, com deien els clàssics. No s'han de témer els canvis, ans al contrari, s'han de promoure amb aportacions que facin créixer en coneixements, en saviesa i en humanitat, que preparin bons professionals i millors persones.

L'escola no és l'únic espai de formació, ni l'edat infantil i juvenil l'únic moment de formació. L'estructura educativa la van construir tots els marcs educatius, els diversos nivells de formació que du-

rant tota la vida contribueixen a transmetre coneixements o a millorar-los, que desenvolupen capacitats i creen actituds: família, parròquia, escola, centres d'esplai, grups escoltes i clubs esportius, facultats i escoles universitàries, empreses, moviments socials; l'ensenyament reglat i l'educació en el lleure, les formacions inicials, continuades i ocasionals, l'exercici professional, les responsabilitats socials i polítiques... Les persones i les institucions que participen en aquests processos són les que configuren la xarxa educativa, són les cridades a establir el consens necessari

Les institucions cristianes d'ensenyament ajudaran a un pacte pel dret a l'educació per a tothom

per aconseguir un gran pacte amb partits i òrgans de govern, que sigui lloc de trobada de pensaments i praxis quotidianes diverses que permeti establir uns punts d'encontre, d'enriquiment, que generin processos personals i socials positius.

L'educació és un tema, doncs, que ens afecta les famílies i a tots, per la seva incidència directa en les persones i per la seva repercussió en el model de societat que es pretén assolir. D'aquí l'interès dels mitjans de comunicació i també dels partits polítics que, sovint, en fan espai de confrontació més que de diàleg. Les institucions cristianes d'ensenyament contribuirán a gestar un gran pacte en defensa i promoció d'una educació per a tothom, que promogui la vida individual i col·lectiva com un servei responsable que defensí el dret a l'educació de tots per assolir una vida digna i de qualitat, amb una atenció especial pels més desfavorits.